

κοις ἐμμένειν, ὅμως δέ, ὅταν μὲν ἴδωμεν τοὺς τῶν κα· 35
κῶν αἰτίους δίκην διδόντας, τῶν τότε περὶ ὑμᾶς γεγενη-
μένων μεμνημένοι συγγνώμην ἔχομεν, ὅταν δὲ φανεροὶ
γένησθε τοὺς μηδὲν αἰτίους ἐξ ἴσου τοῖς ἀδικοῦσι τι-
μωρούμενοι, τῇ αὐτῇ ψήφῳ πάντας ἡμᾶς εἰς ὑπο<ψίαν
καταστήσετε>

26.

<ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΤΑΝΔΡΟΥ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ.>

. . . . οὐδ' ἡγούμενος ἀκριβῆ νῦν τὴν δοκιμασίαν αὐ- 1
τοὺς διὰ τὸν χρόνον ποιήσεσθαι, ἐπεὶ σύνοισθα πολλὰ
καὶ δεινὰ εἰς αὐτοὺς ἐξημαρτηκῶς, ὧν ἐπιλελῆσθαι καὶ
οὐδ' ἀναμνησθήσεσθαι ἐνίων αὐτοὺς νομίζεις. ὃ δὴ
ἔγωγε καὶ ἀγανακτῶ, εἰ ταύτη τῇ ἐλπίδι εἰς ὑμᾶς ἦκει
πιστεύων, ὥσπερ ἄλλων μὲν τινῶν ὄντων τῶν ἡδικη-
μένων, ἐτέρων δὲ τῶν ταῦτα διαψηφισμένων, ἀλλ' οὐκ
ἀμφοτέρω τῶν αὐτῶν καὶ πεπονθότων καὶ ἀκουσομένων.
αἴτιοι δὲ τούτων ὑμεῖς ἐστε· οὐ γὰρ ἐνθυμείσθε ὅτι 2
οὔτοι μὲν, ὅτε ἡ πόλις ὑπὸ [τῶν] Λακεδαιμονίων ἤρχετο,
οὐδὲ τῆς αὐτῆς δουλείας ὑμῖν μεταδοῦναι ἠξίωσαν, ἀλλὰ
κᾶκ τῆς πόλεως ἐξήλασαν· ὑμεῖς δ' ἐλευθέραν αὐτὴν
ποιήσαντες οὐ μόνον τῆς ἐλευθερίας αὐτοῖς ἀλλὰ καὶ
τοῦ δικάζειν καὶ τοῦ ἐκκλησιάζειν περὶ τῶν κοινῶν μετέ-
δοτε, ὥστε εἰκότως ὑμῶν ταύτην τὴν εὐήθειαν κατα-
γινώσκουσιν. ὧν εἷς οὔτος ὧν οὐκ ἀγαπᾷ εἴ τις αὐτὸν 3
ἔᾳ τούτων μετέχειν, ἀλλὰ καὶ πρὶν ἐκείνων δοῦναι δίκην
πάλιν ἄρχειν ἀξιοῖ. καὶ νυνὶ αὐτὸν ἀκούω μὲν ὑπὲρ
τῶν αὐτοῦ κατηγορουμένων διὰ βραχέων ἀπολογήσεσθαι,
ἐπισύροντα τὰ πράγματα καὶ διακλέπτοντα τῇ ἀπολογίᾳ
τὴν κατηγορίαν, λέξειν δὲ ὡς πολλὰ εἰς τὴν πόλιν